

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **V. W.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2016, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyni byl odňat invalidní důchod z důvodu poklesu pracovní schopnosti jen v míře 15%.

[2] Žalobkyně podala v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí, ve které nesouhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu a měla za to, že její současný zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a tak byl chybně posouzen. Dle vyjádření odborných lékařů nesmí stát, nesmí chodit, maximálně do 50 metrů a potom s berlí. Navrhla znovu posoudit zdravotní stav.

[3] Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě dne 15. 11. 2016 odkázala na posouzení ve správním řízení a s odvoláním na ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb.

navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR. Rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu dle závěru posudku PK MPSV ČR. Poté u jednání soudu dne 29. 3. 2017 s odkazem na závěr posudku PK MPSV ČR v Ostravě žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 14. 6. 2016 č.j. X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 14. 6. 2016 odňala žalobkyni od 6. 7. 2016 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 6. 6. 2016 již žalobkyně není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 15%. V rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě vypracovaným Českou správou sociálního zabezpečení dne 2. 8. 2016 zjištěno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl B, položce 13a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s procentní mírou poklesu pracovní schopnosti o 15%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po zlomenině diafýzy pravé stehenní kosti v srpnu 2014 léčené osteosyntézou, zhojené, bez deformit kostí, bez významného omezení hybnosti kloubu, s omezením končetiny pro delší chůzi a stání, funkční postižení lehké.

[5] Rozhodnutím ze dne 14. 6. 2016 žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) od 6. 7. 2016 odňala invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 6. 6. 2016 již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost poklesla pouze o 15%.

[6] Podle posudku o invaliditě OSSZ Karviná ze dne 2. 12. 2015 byla žalobkyně uznána invalidní třetího stupně s posudkovým hodnocením dle kapitoly XV, oddíl, položky 14b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 70% a se vznikem invalidity třetího stupně ode dne 22. 9. 2015 s dobou platnosti posudku květen 2016. Součástí posudku je záznam, že při jednání byla posuzovaná upozorněna, že jde o invaliditu třetího stupně pouze na dobu přechodnou.

II.

[7] Od 1. 1. 2010 nárok na invalidní důchod je upraven v § 38 a invalidita v ust. § 39 zdp ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Podle § 38 pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu

druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

III.

[8] Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 1. 3. 2017, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný: stp. dislokované zlomenině pravé kosti stehenní 24. 8. 2014 (pád na schodech) – osteosyntéza, zhojeno, kov ponechán; hepatopatie toxonutritivní 2009, dále ztupnění jater, hraniční CDT, zvýšené GMT; stp. virové hepatitidy typu A v min.; makrocytární anemie 2014, makrocytóza 2016 trvá (HB 126, HT 0,36); gastroezofageální reflux, divertikulóza sigmoidea, vnitřní hemoroidy I. st.; polyneuropatie susp. dle dok.; abusus alkoholu dle dok. (zhoršení 2009); hypertenze II. kompenzovaná; stp. menisektomie levého kolena 2001; výška 156 cm, 65 kg. Žalobkyně pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 16. 8. 2016 nebyla schopna práce s extrémní zátěží dolních končetin, byla schopna zátěže běžné, bez nutnosti dlouhé chůze a chůze po nerovném terénu. Pro postižení jater má omezení v nadměrné fyzické zátěži a práce s toxickými látkami, abstinence od alkoholu je bezpodmínečně nutná; byla schopna pracovat např. jako přepážková pracovnice na poště, skladová evidence, provádění montáží a balení drobných výrobků převážně v sedě. Nebyla schopna pracovat při přenášení zásilek či těžkých balíků. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 16. 8. 2016 je zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitoly XV, oddíl B, položky 13a – zhojená zlomenina stehenní kosti, když se jedná o lehké poúrazové postižení pravé dolní končetiny (lehká hypotrofie, funkce končetiny není omezena, je omezení schopnosti zátěže pro delší chůzi a stání), kdy z rozmezí 10-15 % je stanovena horní hranice 15 %. Proti roku 2015, kdy byla uznána invalidita třetího stupně, se zdravotní stav z hlediska poúrazového postižení zlepšil, zlomenina je zhojená, kov ponechán v místě, stav je plně stabilizován.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžejní otázkou v předmětné věci bylo posouzení zdravotního stavu, soud byl povinen si vyžádat odborný lékařský nálezk. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobců ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl odborný lékař ortoped. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě

zdravotní dokumentace žalobkyně, zejména nálezů chirurgických a z infekční ambulance a na základě vyšetření žalobkyně u jednání posudkové komise dne 1. 2. 2017, a to jak ortopedem, tak posudkovou lékařkou. Posudková komise vyslovila shodný posudkový závěr s posudkovým lékařem OSSZ i lékařem žalované. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Na tomto místě soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena a soud nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Posudková komise zdůraznila, že došlo ke zlepšení zdravotního stavu, jestliže došlo ke zlepšení poúrazového postižení a soud na tomto místě odkazuje na posudek o invaliditě OSSZ Karviná ze dne 2. 11. 2015, kdy žalobkyně byla poučena, že invalidita třetího stupně se přiznává pouze na dobu přechodnou.

[10] Soud s ohledem na výše uvedené nezpochybnil, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu pracovní schopnosti, avšak v míře, která nezakládá ani invaliditu prvního stupně. Při určování míry poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních stesků posuzované osoby. Jestliže žalobkyně již není invalidní, pak žalovaná nepochybila, jestliže invalidní důchod odňala. Soud neprováděl další dokazování vyžádáním doplňujícího posudku s ohledem na novou lékařskou zprávu z kardiologie ze dne 3. 3. 2017, neboť v dané věci je rozhodující skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 16. 8. 2016. Nový odborný nález vyhotovený půl roku po vydání napadeného rozhodnutí může žalobkyně uplatnit v event. novém řízení.

[11] Vzhledem k výše uvedenému soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a v mezích žalobních bodů.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení žalobkyně je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. března 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně